

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 83.

25de (24de offentlige) Møde.

Løverdagen den 2den Marts.

(Fortf.)

N. Sørensen (fortf.): Skal derimod ifølge Udkastet Beløbet, det indkomne Beløb ved den $\frac{1}{2}$ pCts. Indkassering og Forrentning, anvendes til Amortisation af Obligationerne saa hastigt som muligt, saa er det aldeles ubestemt og efter Forholdet endnu uberegneligt, hvormange Mar der vilde gaae hen, forinden de sidste Obligationer kunne indløses og altsaa den fulde Lighed i Byrden tilveiebringes. Tager man derimod slet ingen Procentberegning af Rentens-Rente i Betragtning, men alene den $\frac{1}{2}$ pCt., da vil der gaae hele 200 Mar, accurat 200 Mar hen, førend den kan indløse Obligationerne eller førend denne Lighed i Byrden kan tilveiebringes. Denne indirecte Erstatningsmaade eller Udfættelse af Lighedsbyrdens Tilveiebringelse, kan jeg naturligtvis ikke andet end stemme imod; thi derved udsættes det kun til en uvis Fremtid, derved sørges nemlig for en Lighed for vore Efterkommeres Efterkommere saa langt hen i Tiden, at, vi ikke engang vide, om Verden staaer saa længe til at den naaes, men det vide vi, at, skal dette bevares, dette Fond, og conserveres, saa at den tilstgitede Lighed virkelig kan opnaaes ved at Byrden paa den Maade i forskjellige Tider indløser sig selv, saa maatte der dog holdes Beregning, Bevarelse og Bestyrelse derover, saa at alle disse Administrationsomkostninger vilde influere paa Beløbet, for igjen at udflyde det tilstgitede Maal endnu længere. Derhos er der en Ting, man maa spørge om, det er Garantien, Sikkerheden for, at, naar den Tid er oplevet, om det ogsaa bliver udført? En saadan Sikkerhed mener jeg slet ikke kan stilles, thi det var at stille Sikkerhed for en tilkommende Slægt. Allerede da Banken ordnedes, saa fik jo vistnok Hæftelsesbyrden til

Banken en Fortrøstning, saavidt den kunde gives, om, at de vilde faae Deel i det Udbytte, som vilde fremkomme ved en Forbedring i Pengevasenet i Tiden; men vi vide dog, at det ved Actiernes Indførelse gik over til andre Giere end de egentlige, og det af Mangel paa, at der ingen Oplysning fremkom fra Bedkommende om denne Sag til de virkelige Grundeiere. Dette paapeger jeg kun, for at vise, at en saadan Garantie eller Sikkerheds-Tilveiebringelse paa den Maade ikke lader sig stille, og som Følge deraf er det heller ikke tilraadeligt at indlade sig derpaa. Hvad angaaer den Idee om den indirecte Udløsningsmaade til Opnaaelse af Lighed i Byrderne, som et æret Medlem igaar, nemlig den ærede Deputerede for Holbeks Amts 2det District (Tscherning) tilegnede sig Paterniteten for, fordi han i Bladet „Fædrelandet“ havde antydet en saadan Udløsningsmaade, førend den kom paa Bane her, da skal jeg bemærke, at længe førend der i „Fædrelandet“ læstes Noget om en saadan Maade til at faae Hartkornet egaliseret paa, var den samme Idee ikke alene udsprungen som et Føster i Tydskland, men var længe iforveien praktiseret der, saa at Paterniteten i den Henseende er tydsk, og altsaa Vren for at tilegne sig Paterniteten til et saadant, som jeg vil kalde et virkelig uagte tydsk Føster, er i mine Dine intet Stort; thi det har i Praxis vist sig i Tydskland, baade i Sachsen og flere preussiske Stater, at derved ikke er tilveiebragt nogen Eenhed mellem det privilegerede og upriviligerede Hartkorn, som man har lovet sig saa stor Frugt af; men derimod tilveiebragt Agitation i en langt større Grad end tidligere.

Jeg tør heller ikke love nogen anden Frugt af denne yderst uheldige, utidige, uagte tydsk Idees Realisation, hvis den her kommer til Udførelse; jeg tør ikke love det, siger jeg, thi jeg er vis paa, at ingen upriviligeret Hart-